

Dr inż. Józef Mierzbiczak (1927-2024) In Memoriam

W dniu 10 stycznia 2024 roku, po kilkuletniej, ciężkiej chorobie, zmarł w domu jednego ze swych synów, Józef Mierzbiczak.

Już w czasie swego długiego życia stał się legendarną postacią dla wielu pokoleń bydgoskich elektryków. Był nauczycielem w szkole średniej, nauczycielem akademickim, wychowawcą kilkudziesięciu roczników elektryków – techników, inżynierów i magistrów, uznanym autorytetem w dziedzinie metodyki nauczania teoretycznych, elektrycznych przedmiotów zawodowych, zwłaszcza podstaw elektrotechniki.

Urodził się 20 lipca 1927 roku w Krzeszkowicach, w wielkopolskim powiecie Szamotuły, w wielodzietnej (sześcioro dzieci) rodzinie Antoniego, powstańca wielkopolskiego i uczestnika wojny polsko-sowieckiej z roku 1920-1921 oraz Marianny z domu Stróżniak. Po uzyskaniu matury w 1949 roku w szamotulskim Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym im. ks. Piotra Skargi, i po odbyciu służby wojskowej w Szkolnej Baterii Oficerów Rezerwy w Węgorzewie, podjął w roku 1950 studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Poznańskiej, wiążąc się z tą uczelnią przez wiele kolejnych lat. Na niej uzyskał dyplom inżynierski (1954), dyplom magisterski (1962) w dziedzinie sieci i układów elektroenergetycznych oraz stopień doktora nauk technicznych (1978) na podstawie przedłożonej rozprawy „Problemy pracy ustalonej transformatora wielouzwojeniowego służącego do współpracy generatora MHD z siecią elektroenergetyczną”. Było to opracowanie głównie teoretyczne, ale jako pasjonat matematyki wyższej, miał odpowiednie przygotowanie poprzez ukończone (1965-1967) magisterskie studia matematyczne na poznańskim Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza.

W latach 1954-1955, z nakazu pracy, zatrudniony został jako główny energetyk w Przedsiębiorstwie Połowów Dalekomorskich w Świnoujściu. Czterdziestoletnią pracę nauczycielską rozpoczął z dniem 1 września 1955 roku, podejmując pracę w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym w Bydgoszczy; pełnił funkcję kierownika Wydziału Elektrycznego, był wychowawcą klasowym i nauczycielem teoretycznych przedmiotów elektrycznych. W roku 1964 ukończył studia pedagogiczne.

Pełnoetatową pracę wykładowcy w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy rozpoczął w lutym 1966 roku, doprowadzając wszakże do majowej matury w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym klasę, której od roku 1963 był wychowawcą i nauczycielem. Powierzone Mu w 1967 roku stanowisko kierownika Zakładu Podstaw Elektrotechniki piastował nieprzerwanie do roku 1992. W Zakładzie chętnie zatrudniał swych byłych uczniów, absolwentów Technikum Mechaniczno-Elektrycznego, a w całym okresie 26-letniej działalności akademickiej stwarzał doskonały klimat pracy dydaktycznej i naukowo-badawczej Zakładu. Kształtowany był on na comiesięcznych, wewnątrzzakładowych seminariach pracowników dydaktyczno-naukowych, które zaowocowały kilkoma doktoratami i wdrożonymi urządzeniami pomiarowymi w Zakładach Teletechnicznych „Telkom-Telfa” w Bydgoszczy. Po zmianie lokalizacji Wydziału Telekomunikacji i Elektrotechniki z ul. Olszewskiego do Fordonu, zorganizował od podstaw nowoczesne laboratoria: Elektrotechniki Teoretycznej, Teorii Obwodów oraz Elektroniki i Elektrotechniki. Trzykrotnie, w wyborach ankietowych, studenci uznawali pracowników Zakładu Podstaw Elektrotechniki za najlepszych nauczycieli akademickich. W jubileuszowej publikacji ATR z roku 2000 można znaleźć zapis, iż praca dydaktyczno-naukowa Zakładu zamyka się m.in.

ponad 200. publikacjami, spośród których opracowano 12 skryptów, a pracownicy przedstawili ponad 160 referatów na konferencjach naukowych.

Po przejściu na emeryturę, w latach szkolnych 1993/94-1995/96 Józef Mierzbiczak uczył w bydgoskim Technikum Kolejowym podstaw elektrotechniki na kierunku telekomunikacja kolejowa; na zakończenie 3-letniego cyklu nauczania tego przedmiotu, opracował nowoczesny test końcowy.

W roku 1954, wraz z Wandą z domu Dziamska, założył rodzinę, która cieszyła się dwoma synami – Romanem i Jarosławem. Był zapalonym turystą górskim. Trzymał się z daleka od wszelkich partyjnych przynależności. Był wielokrotnie nagradzany i wyróżniany przez władze uczelni, ministerstwa i Radę Państwa, a kolekcję tych wyrazów uznania zdobi Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Jednak jako zasadnicze nagrody życiowe traktował sukcesy zawodowe i osobiste swych dawnych uczniów i studentów, niezliczonych techników, inżynierów i magistrów, w tym wielu naukowców, dzisiaj już emerytowanych profesorów. To w ich sercach i wdzięcznej pamięci zapisał się jako porządny człowiek, konsekwentny, wymagający, rzetelny nauczyciel i wychowawca.

Uroczystość pożegnania Zmarłego będzie miała miejsce na bydgoskim cmentarzu Nowofarnym przy ul. Artyleryjskiej w dniu 13 stycznia; poprzedzi ją modlitwa różańcowa oraz Msza św. rozpoczynająca się o godzinie 12.30.

Edward Małachowski